

REJENT (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają é.

sg [*G* rejentu.] ◊ *I* rejent(e)m (1). ◊ *pl N* rejenci (1), [rejentowie].

Sł stp brak, Cn: rejent, Linde XVII (z Cn): rejent – XVIII w.: regent.

1. *Urządnik nadzorujący; secundarius Cn [regens Lac sr] (2) : Chcąc my temu [zawyżaniu cen przez kupców i rzemieślników] ząbieżec/ ták to vřtáviamy/ Wożíc z inąd towárow tu nie dopuřczamy [...]/ Niechayby to Regenci mieli ná řwey pieczy. BielSjem 24; [AktaSejmikPozn 1590/104].*

Wyrażenie: »przedniejszy rejent« (1): [katolicy] Zwykli też ten řynod zálezác/ ořobą Ceřárzá Konřtántynulá/ ktory řię o zgromádenie ie^{řo} pořtárał: y ná nim przednieyřzym regentem byl NiemObr 129.

2. [*Urząd nadzorujący: bo też nářzy pod czás nie dádżá thániey/ á nád řobą niepotrzebne^{řo} regentu bárdzo nierádzi widżá. Sentencja B2v.*]

KO